

מסורת הש"ס עם הוספות

(א) לעיל יו, ט] נשתב נב: וט"ז], ג) עירובין טו, ד] [תוספתא פ"ג] ועיין לעיל סוף דף יד ותוספות יו. ד"ה אויר ולקמן עמוד ב ד"ה העושה, ט) לעיל יו, י) לעיל יו, י) לעיל טז, ט) לעיל ז, ט) י: ד"ה סיכך, י) לעיל טו, ט) ה"א (נא:).

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה לנראי וכו' לשם סוכה הפנימית נעשו אלא:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה לא יהא וכו' ונראה כספרים דגרפי התם אויר. עיין עירובין דף י ע"ג תוס' ד"ה עור האסכלא:

ליקוטי רש"י

ובן חצר המוקפת אכסדרה. כל חצר שנהש"ס לפני הבתים והבתים פתוחין לו, חצר זו מוקפת בתים ממוכה ופתוחין לה סביב מג' רוחותיה ולפני הבתים עשו אכסדראות סביב לשלשה רוחותיה והאכסדרה פתוחה היא ואין לה דופן ללד החצר ויש עליה תקרה וזה סינך על גבה כל אחירה של כל חצר שנאמנע היקף אכסדראות ואין דופן לסוכה זו אלא מחצית הנמים המפסיקות צין בתים לאכסדרה ומנאלת תקרת האכסדרה מפסקת סביב צין סכך לדפנות אס יש צרוחצ האכסדרה ד' אמות פסולה, פחות מארבע אמות כשרה לדמרינן דופן עקומה דוגמא לדבר קלוישטר"א נלשון אשכנז של אחיה אומות הם הגלמים שיש לה אויר שיש בה עשנים והיקף אכסדרה סביב לו [לעיל יו.]. נראה מבחוץ ושהיה מבפנים. שמשך כל הלחי לחון ומודו הפנימי נכנס בעוגי כותל המזוי ואינו נראה מצפנים אלא דומה כנוסיקף על אורך הכותל אצל מבחון ניכר שאינו מנותל המזוי שהרי נמשך להלאה מרוחצ הסוכל [עירובין ט:].

הגהות וצינונים

א] עיין רש"ש דצריך לגרוס אחוי ל"ה נראה מבחוץ ושהו מבפנים דאתמר וכל השאר ליתא וכו"ה ברא"ש: צ] צ"ל כהתחלת (באה"מ): ג] לכאורה דיבור זה שייך לפני ד"ה לאחרוי סוכה: ד] במהרש"א הגי' כהכשר סוכה: ה] נרציל ל'שבת: ו] צ"ל הא דקשיא ל"ך פשיטא דכשר דאפילו (דפו"ר): ז] צ"ל ישן (גליון):

סוכה

בי פל'גי. אצוי ורצא: אַליבא דרב. ומילתיה דרצא לא דמיא לאוקמא צפלוגתא דאפילו אליצא דרצ פליג למיפסלה: דמחיצות. פי תקרה זה לשם אכסדרה נעשה להיות לו מחיצה לחלל זה אצל לא להיות מחיצה לאויר שחוּפה להן ואילו מחיצה מעלייתא היא הוה סמכין

עלה אצל לאכשורה ע"י גוד אחית לא

דכי אגמריה רחמנא למשה לגוד אחית^ט

צמחציה העשויה לחלל שלה אגמריה ולא לחוּפה לה ומיהו היכא דיש לה פצימין אע"ג דלגוואי עבידן לצוד צפחות משלשה כמחיצה סחומה היא:

תנן וכן חצר המוקפת אכסדרה. וגג אכסדרה מפסיק צין מחציות הצמים לאויר שסיך עליו אס יש צרוחצ הגג ד' אמות פסולה דמו לא מהני לה מחציות הצמים: אַליבא דאביי.

צמקום אציי וצצילו שתהא משנה זו מתורגמת לפי דצריו: כשהשוה את קירוייו. שעשה קירויו נמוך ולא נתן ראשי קנים על גצי תקרה שיהא פי תקרה נראה צה אלא תלאן צשוה לפי הנסרים שאין חודן נראה צסוכה. כל תקרת גגותיהן חלקה ושוה היתה ולא שיפוע כעין שלנו אלא כתקרת עליות:

לָהּא שְׁמַעְתָּא. דאציי ורצא: דברי הב" פסולֶה. דכיון דתקרה לחלל אכסדרה עשויה ולא לאויר שחוּפה לה אין פיה נעשה מחציות לאויר: יש לָה פצימין. צפחות משלשה: אביי אמר כשרה אמרינן לבוד. ואע"פ שהפצימין לחלל אכסדרה נעשו ולא לאויר החיון הוּא לה מחיצה דכל פחות משלשה סתימא מעלייתא היא ושדייה להכא ולהכא: ורבא אמר פסולֶה. דלצוד לאו מחיצה היא אלא מהלכה למשה מסיני גמירי לה^י וכי גמירי לה להיות מחיצה לחלל הנעשה צצצילו אצל למשדייה להכא ולהכא לא: והלכתא בל'ישנא קמא. דרצא ולא כלישנא צתרא דלצוד אמרינן אפילו לאויר אצל סתימת פי תקרה לא אמרינן אלא לחלל: רב אשי אשכחיה לרב כהנא בו. סוכה זו שמים כהלכתן היו לה דרום ומזרח והשלשית סמוכה לאכסדרה ולא היה עושה צה טפח שאמרו חכמים: אחוי לָיה. שהיה פאים שצו טפח ויותר עומד אצל היוצא אצל משוך רחצו לאחורי סוכה צאורך שהאכסדרה עודף על הסוכה ואינו נראה לחוכה אלא עומד צשוה לדופן כסופו: ושוה מבפנים. לאותם העומדים צפנים אינו נראה אצל לאותם העומדים צאכסדרה להלן מכנגד הסוכה ואין רואין את חללה נראה רוחצ פאים זה צהתחלת^ז דופן שלשית לסוכה: דאמר מר. לענין מצוי שהכשירו צלחי אס נתנו להלן

מן הפתח שווה וכלה עוצי הלחי עם שווא סוף הדופן שאינו צולט כלום לתוך חלל הפתח אצל צולט הוּא לָלד רשות הרצים כנגדו או מן הצד וניכר לעומדים מצחון

שאינו מן הדופן: נידון משום לחי. והכא נמי נידון משום דופן: והיינו פצימה. זהו פאים שלה: לֵאחורי סובה. חוץ לדופן אמנעי שהוא אחורי של הסוכה:^ז קנים. מן הסכך: והא בעינן הכשר סובה. דעל כרתך סוכה צאפי נפשה היא ומוצלת מוז: לבראי לא עבידי. דופן אמנעי זה לא לכך נעשה וגם צצצדדין תחלתן לשם סוכה (ה) נעשו אלא שהכנים דופן אמנעי לחוון [אחר] שראה שהיתה דייה צכך: לפנים מן הסובה. לָלד דופן רציעי הפחות משוכין ויוצאין להלן מאורך דפנות הצדדין: וממשבא ואולֵא חד דופן. מדופני הצדדין צהדייהו: מהו דתימא. כיון דלא

ממשיך דופן שני צהדה מוכח מילתא דצאפיה נפשה היא והא לית צה שצעה טפחים צהכשר^ז סוכה: קמ"ל. דמן סוכה הוּא והוי כשמים כהלכתן

ושלשית אפילו טפח דלא ממשכא עד הרציעית וכשרה: ה"ג לא נלרכה אלא לסוכה שרוצה ללטה מרוצה מחמתה ומיעוטה חמתה מרוצה לא יהא אלא אויר. ופשיטא דכשר דאפילו אויר החמור ממנו אינו פוסל צשיעור זה: אמר לָיה רבי אבא. להכי אהני נידון כסוכה דאשמעינן תנא לומר שישנים תחתיו דאילו אויר פחות משלשה מטטרף להשלים שיעור הסוכה אצל אין ישנים תחתיו:

פרק ראשון

סוכה

יט.

אחוי לָיה נראה מבחוץ ושוה מבפנים. תימנה היאך הוּא מועיל צסוכה כיון דלא מינכר מצפנים שלשית של טפח דאי משום מיגו^ט חדא דלטו מי לא עבד רצ כהנא סוכה אלא צצצת^ט ועוד דלשלשית דאורייתא לא מהני מיגו כדפי' לעיל^ט):

לבראי לא עבידי. פי' צקונטרס

דופן אמנעי זה לא נעשה

לכך וקשה דממתניתין שמעינן ליה דכשר דקתני וכן חצר המוקפת אכסדרה דאס אין מן הכותל לסיכוך ד' אמות כשרה אע"ג דמחציות צית לאו לצראי עצדי כדאמרינן לעיל (דף יו.). ונראה דלקנים היוצאים לאחורי סוכה קאי ואית ספרים דגרסי צהדיא מהו דתימא הני קנים לגוואי עצדי לצראי לא עצדי ס"ד לפוסלה לפי שאינה עשויה ללל קמ"ל דכשרה: **לא יהא אלא אויר.** ופשיטא דכשר דאפילו האויר החמור ממנו אינו נפסל צשיעור זה אמר ליה רצי אצא להכי אהני נידון כסוכה דאשמעינן לומר שישנים תחתיו דאילו אויר פחות משלשה מטטרף להשלים שיעור הסוכה אצל אין ישנים תחתיו כך פירש צקונטרס וקשיא אמאי נקט ר' אושעיא סוכה קטנה הא צסוכה גדולה נמי איצטרין לאשמועינן

דישנים תחתיו ודומק הוּא לומר דנקט סוכה קטנה משום דאשמעינן צה חרתי דמטטרף וישנים תחתיו ועוד קשה דכל מקום חצצין אויר פחות משלשה כסחום על ידי לצוד ולא דמי לסכך פסול פחות מג' דאין שייך לעשותו כסחום צסכך כשר מאחר דיש צו סכך פסול ועוד מי יוכל להזהר צסוכה מללה נקצים שאין ללטה מרוצה מחמתה אלא משהו שלא ישן כנגד הנקצים^ט ונרא' כספרים דגרסי' התם אויר מטטרף וישנים תחתיו וזה מטטרף ואין ישנים תחתיו כלומר הא דאפשיטא דכשר אפילו^י אויר החמור ממנו אינו נפסל כשיעור זה אדרצה סכך פסול חמור ממנו דאין ישנים תחתיו והוה אמינא מטעם זה דאין מטטרף כדמתמה צתר הכי מי איכא מידי ומיהו קשיא מסיככה צשפודין דמכשירין צשים ריוח ציניהן כמותן^י ואי אפשר שלא (יתן^י) כנגד השפודין לכך צריך לפרש צשים הכשר סוכה צלא האויר וצלא הפסול ישנים תחתיו צין צוה צין צוה ולהכי נקט סוכה קטנה וצירושלמי דצרכות פרק שלשה שאלנו^י משמע דאויר מטטרף ואין ישנים תחתיו כפירוש הקונטרס וז"ל אן קיימין צסוכה וילפינן מטיט הנרוק דתנינן תמן הרמיק הסיכוך מן הדפנות ג' טפחים פסולה פחות מכלאן כשרה מהו ליטן תחתיו הציז ר' יצחק צן אליצז הרי טיט הנרוק שמשלים צמקוה ואין מטצילין צו אף הכא משלים צסוכה ואין ישנים תחתיו: טיט

כשרה מהו ליטן תחתיו הציז ר' יצחק צן אליצז הרי טיט הנרוק שמשלים צמקוה ואין מטצילין צו אף הכא משלים צסוכה ואין ישנים תחתיו: טיט

הן. ר' אושעיא אמר לא צצרכא אלא לסכך פסול פחות מג' בסוכה קטנה (עסקינן) ואמאי פסל יוצא קרי ליה מפני שהיא מהכשר סוכה ומותבינן עלה לא יהא אלא אויר דלא אשכחן בפוסלי סוכה פחות הימנו וכי אויר פחות מג' פוסל בסוכה קטנה ודחי רבא אמר פחות מג' מטטרף וישנין תחתיו כדקיי"ל כלבוד דמי אבל סכך פסול מטטרף לר' אמות מן הצד ואין ישנין תחתיו כדתנן נתן עליה נטר שרחב ד' טפחים כשרה וכלבר שלא ישן תחתיו. ויש שמחליף

עין משפט

גר מצוה

קיה א מיי' פ"יו מהל' שבת הלכה כצ סמג עשין א טוש"ע א"ח ס' שסג סעיף יג:

קיש ב ג מיי' פ"ד מהלכות סוכה הל' ג סמג עשין מג טוש"ע א"ח ס' תרל"א סעיף ז:

קיש וד' מיי' שס פ"ה ה"כ טוש"ע שס סעיף ב:

רבינו חננאל

כשהשוהה. פי' קירוי הסוכה לאכסדרה ודיבקים שאין נראית תקרת הסוכה חלוקה מן האכסדרה להיודע שהיא פי תקרה. והלכתא כרבא כהאי לישנא כי אכסדרה שאין לה פצימין פסולה ואם יש לה פצימין כשרה וצוות פצימין מיפרשא לקמן נראה מבחוץ ושהו מבפנים נידון משום [לחין] והיינו פצימא. וגרסינן בעירובין פרק מבוי אמר רבה אמר רב הונא נראה מבחוץ שהוא לחי ושהו מבפנים נידון משום לחי להחיר הפנימי שווה לו ומותבינן עליה הא דתנן חצר גדולה שנפרצה לקטנה גדולה מותרת וקטנה אסורה מפני שהיא כפתאח של גדולה אמאי תשרי קטנה ככותל הגדולה כנראה מבחוץ ושהו מבפנים ומשי' ההם והלכתא נראה מבחוץ ושהו מבפנים נידון משום לחי. וגרסינן בירושלמי פרק א' [דעירובין] אבני הבנין היוצאות מן הבנין אם אין בין אחת לחברתה ג' טפחים ט' דינן כלבדה והיינו לחי קרן זוית יוצא [מיכן] וקרן זוית יוצא מיכן נידון כלחיים כותל הנכנס ונראה כפס מבפנים ושהו מבחוץ או נראה כפס מבחוץ ושהו מבפנים נידון כלחיים היה משוך רואין אותו כאילו הוא בנוס התיב רב חסדא והתנן חצר גדולה שנפרצה לקטנה כו' ויעשו כותלי גדולה כלחיים אצל כותלי קטנה והותרה קטנה ופרק תפחר במשוכין יתר מעשר וכו'. דאמרינן בשמעתין לגבי פצימין אמרינן לבוד כי האי גונא הוּא כגון דאיכא אבנים ויש ביניהן פחות משלשה טפחים אמרינן לבוד ובגין [כן] הוּא נידון משום לחי. רב אשי אשכח דרב כהנא דמסכך ע"ג אכסדרה שלא היו פצימיה נראין מבחוץ ואמר ליה לרבא כי האי גונא פסולה עייליה ואחוי ליה נראה מבפנים ושהו מבחוץ וא"ל היינו פצימא וקיי"ל כלישנא קמא דרבא וכן הלכה. תנא פסל היוצא מן הסוכה נידון כסוכה ואוקימנא קנים היוצאים מן הסוכה לאחורי הסוכה ויש בהן ד' טפחים שיעור סוכה קטנה מהו דתימא הני דפנות הואיל ולגואי עבידי לבראי לא עבידי פסולה קמ"ל כיון דלשם צל בעלמא עבידו כשרה. רבה ורב יוסף אמרי בקנים היוצאים לפנים מן הסוכה ומשכח ואולה דופן אחת בהדייהו מהו דתימא הואיל ושלמה להו סככא אפלגא דרופן האי סוכה אחרית היא קמ"ל דברי ר' יוחנן פשוטין

עין משפט

נר מצוה

קב א ב מיי פ"ד מהל' סוכה הלכה ז סמוג עשין מג טו"ש"ע א"ח סימן תרלג סעיף י:
קבא ג מיי פכ"ה מהל' כלים הלכה יג:
קבב ד ה מיי פ"ה מהל' סוכה הל' ו' סמוג עשין מג טו"ש"ע א"ח סי' תרכט סעיף ו:

רבינו חננאל

שמחלוקי ומתמיה ומי איכא מידו דמצטרף להכשיר והוא עצמו פסול. ואמרינן טיט הנדוק יוכיח כו'. טיט דק דמים עבים כדתנן מקוה שיש בו [מ'] סאה מים וטיט רא"א מטבילין במים ולא בטיט ר' יהושע אומר במים ובטיט באיזה טיט מטבילין בטיט בטיט שהמים צפין ע"ג אם היו [המים] מצד אחד מודה ר"י שמטבילין במים ואין מטבילין בטיט באיזה טיט בטיט שהקנה יורד מאליו דברי ר"א ר"א שאין קנה מדה עומד כו': [מתני'] העושה סוכתו כמין צריך. פ' צריך כגון הבונה רחב מלמטה ומצר ועולה עד באמצע נמצא הבנין צר מלמעלה ומשפע ויורד פירוש שסמכה לכותל שעשה סכך הסוכה צדו אחד למעלה בכותל והצד א' בארץ ובשתייהן בעשויה כמין צריך ובסמוכה לגג אין לה גג אע"ג דמתני' ר' אליעזר [פסלן] בהני תרתי אבל רבנן פליגי עליה. ואמרינן מ"ט דרבנן ואמרינן שיפועי אדלים כאהלים דמי הא פירשה רב יוסף דמתני' רבי נתן היא קתני לה ויחידאה היא ולא משגחינן ביה. וקיי"ל כוותיהו דחכמים בסוכה העשויה כמין צריך ובסוכה שצידה א' למעלה ואחרת בקרקע פסולה וכ"ן הלכ"ה ולפיכך היה ישן רב יוסף בכילת חתנים שאין לה גג [מפני] שאינה אהל לפיכך אינה חשובה כסוכה בתוך סוכה לפסול הסוכה: [מתני'] מחצלת גדולה עשאה לשכיבה מקבלת [טומאה] ואין מסככין בה כו'. ואמרינן הא גופא קשיא כו' ושינן לא קשיא גדולה סתמא לסיכוך ואינה מקבלת טומאה ואם פירש שעשייתה לשכיבה [מקבלת טומאה] ואין מסככין בה אבל קטנה לשכיבה סתמא ואם פירש שעשייתה לסיכוך מסככין בהן. ואקשינן אי הכי אימא סיפא דר' אליעזר דתנן ר' אליעזר אומר אחת גדולה ואחת קטנה עשאה לשכיבה מקבלת טומאה בשלמא גדולה פי' כי לשכיבה עשאה מקבלת טומאה ש"מ הא סתמא לסיכוך כדאמין אלא קטנה קשיא דהא קתני קטנה עשאה לשכיבה מקבלת טומאה ש"מ הא סתמא לסיכוך ורבי אליעזר סבר קטנה [נמי] לסיכוך

יט:

סוכה

פרק ראשון

סוכה

טִיט הנדוק יוכיח. פירש צקונטרס כדתנן נמסכת מקואות (פ"ו מ"א) ואלו מעלין ולא פוסלין השלג והצדד והכפור והגליל והמלח וטיט הנדוק ומעלין היינו משלימין אצל צפני ענמנו לא וקשה דמה יוכיח הוא זה דלחור נמי צפני ענמנו לא ואין זה יוכיח דטיט הנדוק נשעה שהוא משלים חזי לטבילה ולא דמי לחור דאין ישנים תחתיו אפילו נשעה שהוא מנטרף ונראה דטיט הנדוק נמי אפילו נשעה שנטטרף אין מטבילין צו והכי תנן נמסכת מקואות פרק שני (מ"ו) מקוה שיש צו ארבעים סאה מים וטיט ר' אליעזר אומר מטבילין צמים ואין מטבילין צטיט ר' יהושע אומר צמים וצטיט צאיזה טיט אמרו צטיט שהמים נפין על גציו ואם היו המים מנז' אחד מודה רבי יהושע שנטבילין צמים ואין מטבילין צטיט ואיזה טיט אמרו צטיט שהקנה יורד מאליו דברי ר' מאיר ר' יהודה אומר מקום שאין קנה המדה עומד אצל אליעזר צן דלעאי אומר מקום שהמשקולות יורדות ר"א אומר היורד צפי החציות ר' שמעון אומר הנכנס נשפופרת הנוד רבי אלעזר צר נדוק אומר הנמדד צלוג ומיהו קשה דאמר ר"ל פרק צ' דוצמים (דף כג) כל המשלים למי מקוה משלים למי כיור ולרציעת אינו משלים ופריך למעוטי מאי אילימא למעוטי טיט הנדוק היכי דמי אי דאין פרה שוחה ושוחה ממנו אפילו למקוה נמי אינו משלים והשתא אי איתא דטיט דפליגי ר' אליעזר ור' יהושע הוא טיט הנדוק היכי שצק כל הני שיעורי דר' מאיר ור' יהודה ואצא אליעזר וכולהו תנאי דמקואות ונקט שיעורא דפרה שוחה ושוחה ממנו דלא תנן ושמא כל הנך שיעורי דהני תנאי צהכי תלי טעמייהו דמר סצר דצהאי שוחה וצהאי אינה שוחה ואין שייך לומר ניחוי אן דאין כל הפרות שוות והא דמשמע צפרק כל הצצר (פולין דף קו. ושם) דמים שנפסלו משתיית צהמה טובל צהן כל גופו לא נפסלו מחמת טיט איירי אלא ממאיס ומסקריה ולא חזו לשתיית צהמה אצל אין טיט מעורב צהן ולכן כשרים לטבילה:

העושה

סוכתו כמין צריך. צכי הא גוונא איירי דלאחר שמשך השיפוע צגוצה עשרה איכא עדיין צמשך סוכה רוחצ ו' דצענין אחר לא מכשרי רצנן דהא צעינן גצוה עשרה צמשך ו' צגוצה י"א ואפשר כשיש שם משך ו' צגוצה י' שאף תחת השיפוע שאין גצוה י' כשרה כיון שיש צה (ב) ד' ^[1] צרוחצ מידי דהוה אפסל שיצא מן הסוכה לרצה ורצ יוסף דלעיל" דמכשרי צקנים היוצאים מלפני הסוכה:

שאים

הגביה מן הקרקע טפח. ועשה צנין זקוף טפח והושיצ עליו ראשו של שיפוע למטה וכן הרחיק מן הכותל טפח שעשה צסמוך לכותל סכך רחצ טפח וסמך עליו ראש השיפוע העליין ומתוך לשון הקונטרס משמע דלוחו טפח שהגציה" הרחיק אפילו הוא לחיר כשרה דנחשצו כסתום מטעם לצוד דפירש הקונטרס אם הרחיק ראש הסמוך לכותל מן הכותל טפח והיתה סמוכה על יחידות וקנת משמע כן צירושלמי דגרסינן מודה רבי אליעזר לחכמים שאם היתה נחונה על ארבעה אצנים ^[א] או שאם היתה גצוהה מן הארץ פותח טפח כשרה:

לסיכוך

מסככין בה ואינה מקבלת טומאה. דכל היוצא מן העץ אינו מטמא טומאת אהלים אלא פשתן" ^[ב] דילפינן ממשכן פרק צמח מדליקין (שבת דף קח. ושם): **כאן** בגדולא באן בקטנה. לא משום דתהוי רישא צחדא וסיפא צחדא אלא נקט צרישא עשאה לשכיצה צכל מחללות משום דאיכא מחללת דסתמא לסיכוך וצסיפא נקט עשאה לסיכוך צכל מחללות משום דאיכא מחללת דסתמא לסיכוך. ולסיכוך דקתני מתני' צין צסוף מילתיה דתנא קמא צין צר"א אסתמא קאי והכי קאמר עשאה לשכיצה צהדיא מקצלת טומאה ואין מסככין צה ואם אנו יכולין לומר צה שהוא לסיכוך והיכי דמי כגון דלא פריש מסככין צה ואינה מקצלת טומאה כך פירש צקונטרס ודוחק לפרש דלהכי שיירה תנא קמא לקטנה ולא תנייה משום דסצר גדולה דווקא הוא דאמרין צה סתמא לסיכוך הא קטנה סתמא לשכיצה ואחא ר"א למימר קטנה כגדולה וקשיא דהשתא לא פליג ר"א אעיקר מילתיה דתנא קמא אלא אדיוקא ונראה לפרש דלא אחא רצא לשנויי אלא מילתיה דר"א אצל מילתיה דתנא קמא לעולם כדשינן ולסיכוך דקאמר ר"א היינו כדפירש צקונטרס אם יכול לומר שהיא לסיכוך כגון צסתם טהורה ומסככין צה:

סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה

סוכה, סוכה